

mit dem gleichbedeutenden इदानीम् verbunden: अद्येदानीं सकामास्तु मा-
ता मे R. 3, 7, 30. — अद्य ist aller Wahrscheinlichkeit nach aus अद्यवि
(2. अ. b. + अद्यि loc. von यु) entstanden; vgl. पर्ययवि.

अद्यतन (von 2. अद्य) 1) adj. f. ई heutig Nir. 1, 6. Vop. 7, 111. अद्यतनो
दिवसः PAÑKAT. 5, 6. अद्यतनः कालः der heutige Tag; Einige rechnen den-
selben von Mitternacht zu Mitternacht (vgl. die Beispiele u. 2. अद्य 1.),
Andere vom üblichen (न्याय्य) Aufstehen (उत्थान) bis zum üblichen
Schlafengehen (सेवेशन), Kāc. zu P. 1, 2, 57. — 2) m. der heutige Tag:
अनद्यतने P. 3, 2, 111. 3, 15. 5, 3, 21. अनद्यतनवत् 3, 3, 135. — 3) f. ०नी
(ergänze विभक्ति) der Aorist, weil derselbe das an demselben Tage Ge-
schehene berichtet, P. 2, 4, 3, V Artt. 2. 6, 4, 114, V Artt. 3.

अद्यतनीय (von अद्यतन 2.) adj. heutig: हिमपातः PAÑKAT. 169, 13.

अद्यदिन (2. अद्य + दिन) der heutige Tag: अद्यदिने PAÑKAT. 186, 23.

अद्यदिवस (2. अद्य + दिवस) der heutige Tag: अद्यदिवसादारभ्य PAÑ-
KAT. 162, 9.

अद्यप्रभृति (2. अद्य + प्रभृति) adv. von heute an R. 1, 32, 4. 37, 23. 5,
25, 25. PAÑKAT. 37, 23. 168, 7.

अद्यश्चीन (von अद्य heute + अस्मि morgen) adj. f. आ was heute oder
morgen erfolgen kann: वियोगः, मरणम् P. 5, 2, 13, Sch. अद्यश्चीना (eine
Frau oder das Weibchen eines Thieres,) das heute oder morgen von
seiner Leibesfrucht befreit werden kann 5, 2, 13. अद्यश्चीना वडवा Sch.

अद्यमुत्प्या (2. अद्य + मुत्प्या) f. die Somabereitung und die dazu ge-
hörige Weihe innerhalb eines und desselben Tages (Gegens. अद्यमुत्प्या,
अतिरात्र) ÇAT. Br. 3, 5, 15. KĀTJ. ÇR. 12, 6, 23. ĀÇV. ÇR. 6, 11.

अद्यकूर्त (2. अद्य + अकूर्त) adj. heute herbeigeschafft ÇAT. Br. 3, 9, 2, 29.

अद्यु (3. अ + यु) adj. ohne Schärfe, stumpf: अद्यु कृषात् शंसं निन्तिसेः
RV. 7, 34, 12.

अद्युत् (3. अ + युत्) adj. glanzlos: अद्यं द्यौतपद्युति व्यक्त्नून् RV. 6,
39, 3.

अद्युत्प (3. अ + युत्प) n. unglückliches Spiel: अद्युत्पे ऽवसे नि ह्वये
वाम् RV. 1, 112, 24; vgl. MAHLBH. zu VS. 34, 29.

अद्यव (3. अ + द्रव) adj. nicht flüssig Kār. zu P. 4, 1, 54 (wo mit der
Kāc. अद्यवे st. अद्यवन् zu lesen ist). Vop. 4, 17.

अद्यव्य (3. अ + द्रव्य) n. ein Unding, etwas Nichtiges: नाद्यव्ये निहि-
ता काचित्क्रिया फलवती भवेत् Hit. Pr. 43.

अद्रि m. Up. 4, 66. 1) Stein, insbesondere a) die zum Somaschlagen
gebrauchten Steine RV. 1, 109, 3. 118, 3. 137, 1. 163, 4. 10, 94. KĀTJ. ÇR.
9, 1, 5. 4, 5, 21. 5, 14. 10, 1, 4. 11, 5, 9. (im ÇAT. Br. stets द्रावन्). — b) der
Schleuderstein: आनावाद्रिं वावसानस्य नृत्तयन् RV. 1, 151, 3. — 2) Gestein,
Gebirge: द्वि सूर्यमद्धातोममद्रिं RV. 5, 83, 2. 1, 73, 6. Berg AK. 2, 3, 1.
3, 4, 165. H. 1027. an. 2, 392. MED. r. 6. Hip. 4, 11. MEGH. 2, 14. 45. 60.
RAGH. 2, 27. 3, 63. VID. 20. — 3) Wolke, Gewölk (wegen der Ähnlichkeit
der am Horizonte liegenden Wolkenmassen mit Gebirgen) NAIGH. 1, 10.
Häufig können 2. und 3. kaum von einander geschieden werden, da
das Erbrechen der Festen durch die Götter zur Wiedergewinnung
der Rinder sowohl auf die Wolken als auch auf die Gebirge bezo-
gen werden kann: बृहस्पतिर्भिन्द्रिं विद्रुहः RV. 1, 62, 3. अमूद्यत्सुकृते
गर्भमद्रिः 3, 31, 7. भानुमद्रिः 7, 6, 2. 1, 7, 3. 61, 7. 70, 4. 71, 3. 83, 5. 10, 43, 6.

u. s. w. Die अद्रयः (Berge, Wolken personificirt) werden unter den 7
Feinden Indra's aufgeführt H. 174; vgl. अद्रिद्विष् und अद्रिभिद्. — 4)
Baum AK. 3, 4, 165. H. 1114. an. 2, 393. MED. r. 6. — 5) Sonne AK.
TRIK. 1, 1, 99. H. an. MED. Hār. 11; vgl. अग, das auch Berg, Baum und
Sonne bedeutet. — 6) N. eines Maasses ÇABDAR. im ÇKDr. — 7) N. pr.
ein Sohn Viçvagaçva's und Grosssohn Pṛthu's MBH. 3, 13517; vgl.
अद्रि. — Nir. 9, 9. wird अद्रयः = पर्वताः etym. durch अद्रणीयाः erklärt.
अद्रिकर्णी (von अद्रि + कर्ण) f. N. einer Pflanze, = अमराजिता Clitoria
Ternatea L. RĪGAN. im ÇKDr. — S. गिरिकर्णी.

अद्रिका (von अद्रि) f. N. pr. einer Apsaras Vjāpi zu H. 183. HARIV.
958. 14163. LIA. I, 606; vgl. अद्रिकृतस्थली.

अद्रिकीला (von अद्रि + कील) f. Erde TRIK. 2, 1, 1.

अद्रिकृतस्थली (अद्रि + कृतस्थली [कृत + स्थल]) f. N. pr. einer A-
psaras R. 2, 91, 17; vgl. अद्रिका.

अद्रिज (अद्रि + ज) 1) adj. auf oder in dem Berge geboren, gewachsen,
entstanden. — 2) f. ०जा. a) Pārvati H. 204. — b) N. einer Pflanze,
= सैकलीवृत् RĪGAN. im ÇKDr. — 3) n. rothe Kreide (शिलाजातु) RATNAM.
im ÇKDr.

अद्रिजा (अद्रि + जा) adj. felsgeboren: अग्निः RV. 4, 40, 5. कंसः (d. i.
आत्मा) KĀTJOP. 5, 2.

अद्रिजुत (अद्रि + जुत) adj. durch die Steine (durch das Geräusch der
Somasteine) getrieben, vom Wagen der Açvin RV. 3, 58, 8.

अद्रितनया (अद्रि + तनया) f. 1) die Tochter des Berges, ein Beiname
der Pārvati, KĀVJA-Pr. im ÇKDr.; vgl. अद्रिस्तनया RAGH. 2, 37. — 2)
N. eines Metrums, 4 Mal — — — — —, — — — — —
— — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 163.

अद्रिडग्ध (अद्रि + डग्ध) adj. mit Steinen gemolken, ausgeschlagen,
vom Soma: चमसाः RV. 1, 54, 9. अद्यताः 4, 50, 3. त्रिरो रोमा पवते अद्रि-
डग्धः 9, 97, 11.

अद्रिद्विष् (अद्रि + द्विष्) m. (nom. ०ट्) Feind der Berge oder Wolken,
ein Beiname Indra's H. 174, Sch.

अद्रिनन्दिनी (अद्रि + नन्दिनी) f. des Berges Tochter, ein Beiname der
Pārvati, ÇKDr.

अद्रिबर्हस् (अद्रि + बर्हस्) adj. berghoch, wolkenhoch: येयो माता
मधुमत्पिन्वते पयः पीयूषं द्यौरदितिरद्रिबर्हाः RV. 10, 63, 3.

अद्रिबुध (अद्रि + बुध) adj. Felsen zum Boden habend, in Felsen ru-
hend: अयं निधिः सरमे अद्रिबुधः RV. 10, 108, 7. शिष्टं नदीनां कृमिद्रिबु-
धन् VS. 13, 42.

अद्रिभिद् (अद्रि + भिद्) 1) adj. Felsen spaltend, Bṛhaspati RV. 6,
73, 1. — 2) m. ein Beiname Indra's TRIK. 1, 1, 57.

अद्रिभू (अद्रि + भू) m. N. einer Pflanze (आबुकर्णीलिता), Salvintia cu-
cullata nach WILS. Da diese ein Wasserfarn ist und अद्रिभू auf Bergen
sich findend bedeutet, kann die Identificirung bezweifelt werden.

अद्रिमातर (अद्रि + मातर) adj. den Felsen zur Mutter habend, vom
Felsen stammend: अत्यो न ह्यिना अग्नि वाजमर्ष स्वर्विकोषं दिवा अ-
द्रिमातरम् RV. 9, 86, 3.

अद्रिराज (अद्रि + राज) m. (nom. ०ट्) König der Berge, ein Beiname
des Himālaja, H. 1027.